



לא עובדת במגדל השן

כשד"ר תמר פינקלשטיין סיימה את הכשרתה, היא התלבטה אם לפתוח את הקליניקה שלה ליישור שיניים בביתה בגבעת שמואל ("דבר שמשמעותו טלפונים וביקורים בשעות לא שעות") ■ בסוף היא גם פתחה וגם למדה, שיישור שיניים מיישר לפעמים גם בעיות אחרות בחיים

לטמיון. שאלתי את פינקלשטיין, אם גם היא פועלת באותה דרך של הקולגה שלה. "שיבושי לשון הם קלים לתיקון בעזרת קלינאית תקשורת", אומרת פינקלשטיין, "הבעיה היא שלפעמים בעיות בליעה מלוות בדחיפת הלשון את השיניים - וזה זה המור יותר, ובעיה זו לא נידתת לפיתרון בקלות. במקרים כאלה באמת אין טעם להיכנס לתהליך של יישור שיניים, כי כל העבודה תהרוב על ידי הלשון שתוציא בחזרה את השיניים".

בעשר השנים בהן את עובדת - מה היה הכישלון המקצועי הגדול ביותר שלך?

"אני לא זוכרת שהיה לי כישלון קולוסאלי. אם משהו לא התיישר, היה לך הסבר ביולוגי. כישלון שלי יכול לבוא לביטוי אם אני לא מצליחה לשכנע ילד שיתרום את חלקו בעבודת יישור השיניים, על ידי הקפדה על צחצוח שיניים, למשל".

מהם רגעי הסיפוק הגדולים ביותר שלך בעבודה?

"הסיפוק הגדול ביותר ביישור השיניים מגיע, כאשר יש שינוי ממשי באישיות ובהתנהגות. פעם הגיע בחזר בשנות העשרה עם רעמת שיער של כבש. הבחור היה מקרה קשה במיוחד של שיניים עקומות. לקראת סיום הטיפול בחזר הסתפר. אמו של הבחור גילתה לי שכל מטרת נידול השיער של בנה הייתה, כדי להסירה את הדעת של מי שרואה אותו משינוי האישיות. לאחר שעניין השיניים הסתדר הוא הרשה לעצמו להזוג את חג הגו. אני גם זוכרת בחזרה צעירה, בשנות ה-20 לחייה, שלא הצליחה בדייטים. ובאמת המקרה שלה לא היה מקרה רגיל. היה צורך לשלב אצלה גם ניתוח כירוגי. בסוף כל מערכת השיניים שלה הסתדרה לטובה, וזה בא לביטוי בכל ההתנהגות שלה, שעברה שינוי מקצה לקצה: בביגוד, באיפור, בדיבור. במשפט אחד - ניטע בה ביטחון עצמי, שלא היה בה קודם לכן".



"הילדים יודעים שלא יורדים למרפאה". ד"ר פינקלשטיין

"המחשבה שכל עוד לא התחלפו לילד השיניים - לא באים לטפל ביישור שיניים, היא טעות מיסודה. והמדהים הוא שאת הטעות הזו נוטעים בנו אפילו חלק מרופאי השיניים. וזה פשוט לא נכון!".

מצד שני ד"ר פינקלשטיין מודה שבכל מקרה של יישור שיניים נדרשת בנרות מסוימות, וכבר היו מקרים שטאלצתי להפסיק טיפול באמצע עקב חוסר רצינות של המטופל".

פינקלשטיין מספרת על הפסקת טיפול ונוכחתי בסיפור טרי ששמעתי מחבר שלי, שלקח את בנו ליישור שיניים והאורודנט שם לב שיש לו שיבושי שפה והודיע לו חגיגית, שלא יטפל בו עד שהוא עצמו לא יטפל בשיבושי הלשון שלו עם קלינאית תקשורת. והד"ר גם נימק את סירובו בכך שאם המטופל לא יתקן את שיבושי הלשון שלו, אזי הלשון הסוררת שלו תדחוף את השיניים הנוצצות ובכך כל עבודת יישור השיניים תרד

"הגענו לגבעת שמואל לפני כ-20 שנה, לאחר החתונה. לבית ולמרפאה עברנו לפני כשמונה שנים. באותה עת היו לי התלבטויות אם לפתוח את המרפאה בבית, או במילים אחרות: האם כדאי לטפל בילדי החברים והחברות, דבר שמשמעותו טלפונים וביקורים בשעות לא שעות. לבסוף החלטנו שיהיה גם נחמד לראות בחיי היומיום את התוצאות ואת החיוכים של הילדים, הגדלים בקהילה ובשכונה. בנוף, המרפאה במקום מאפשרת לי להכיר תושבים נוספים מעבר לקהילה המקסימה שלנו - 'צעירי הגבעה'. כך אני גם נחשפת לאוכלוסיות חילוניות, שלא הייתי מכירה אם הייתי מרוכזת בקהילה שלי, ולא מתערבת בהן באמצעות עבודתי".

פינקלשטיין (40) עובדת במרפאה הפרטית ברחוב ביאליק בגבעת שמואל, ובאותו בית בקומה למעלה מתגוררת עם משפחתה: בעלה נח, יום עסקי, וששת ילדיהם: ישראל (18), יאיר (16), יעל (14), יהונתן (11), נעה (5) וטליה (3).

אך מתנהלים במצב שהמטורים למעלה והמרפאה למטה?

"הילדים יודעים שלא יורדים למרפאה ולא מתקשרים כשיש מטופלים והדבר הוא כלל בל יעבור. אפילו הבת הקטנה יודעת מתי אפשר להיכנס ומתי לא. בכל מקרה הילדים לא נשארים לבד, המשפחה תומכת ועוזרת כשאני בעבודה".

הדרך ליישור שיניים הייתה ארוכה ורצופה קשיים: שש שנים של לימודים מפרכים באוניברסיטת תל אביב ולאחריהן ארבע שנות התמחות ביישור שיניים (אורתודנטיה). וכל זאת כשכבר יש שני ילדים בבית והשלישית בדרך.

האם יש הבדל בטיפול בין צעירים למבוגרים?

"אין כללים. יום אחד הגיעה אליי אמה ובנה בן ה-18. אל השניים נלוותה הילדה הקטנה שלה, בת ה-8. במהלך הבדיקה של אחיה, אני מבחינה שאצל הילדה, הסגירה של הלסת הפוכה, ואם נטפל בה כעת נחסך ניתוח בגיל מבוגר יותר. דווקא לאחיה הגדול כמעט ולא היה צורך בטיפול".

צעות לראיונות במסגרת מדור זה נא לשלוח
471.editor@gmail.com :2